

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανῶν εἰς τὸν Ἅγιον
Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν**

Ἦχος Δ'

Ἁγιον Ὄρος

2018

Ἔτερος εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν
Δαμασκηνόν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατ'
Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις,
«Ίλαρίων Μ.», Ἦχος Δ'.

ᾠδὴ Α' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ ὕμνοις τοῦ Πνεύματος, τὸν
θεῖον ῥήτορα, ἀγαλλόμενος, τὸν μέγαν
Ἰωάννην, γλῶσσαν τὴν μελίρρυτον, μέλψω
καὶ ἄσμασι.

Βημάτων προέκρινας, τῶν περιγείων
μακάριε, πενίαν τοῦ Πνεύματος, τὴν
πλουτοδότιδα, πραῦτητά τε, ἐπ' ὤμων σου
θεόφρον, χρηστὸν τοῦ Κυρίου σου, ζυγὸν
ἀράμενος.

Γηθόμενος ἔδραμες, δαβιτικὴ ὡσπερ ἔλαφος,
διψῶσα εἰς νάματα, πρὸς τὰ ζωήρρυτα,
χαριτώνυμε, ἐξ ὧν τῆς Παντανάσσης,
κελεύσει τὴν ἄπασαν, κτίσιν κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Ἰλέω μοι Ἄχραντε, τῷ σῷ ἐπίβλεψον ὄμματι,
καὶ πρόσχες πανεύσπλαγχνε, τῇ ταπεινώσει
μου, καὶ τῇ γλώττη μου, τῇ χάριτί σου λόγον,
παράσχου ὑμνήσαί με, τὸν ὑμνολόγον τὸν
σόν.

ᾠδὴ Γ' Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κανών εις τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Ἦχος Δ'

Δαβὶδ ὁ θεόπνευστος φθεγξάτω, χορδαῖς
ἀναμέλπων τὴν ᾠδὴν, παναρμονίοις
πάνσοφε, καὶ γὰρ ὡς φοῖνιξ ἤνθησας, ἐν ταῖς
ἐρήμοις ὅσιε, σπόρον πληθύνας τῆς πίστεως.

Ἐκφάντωρ ἐδείχθης Ἰωάννη, λογίων τοῦ
Πνεύματος σοφέ, ἀνοίξει τοῦ σοῦ στόματος,
δι' ὧνπερ κατεφώτισας, ὡς ἄστρον
φαεινότατον, τῶν χριστωνύμων συστήματα.

Ζωῆς τῆς ἀμείνω θεοφόρε, τῷ ἔρωτι ὄντως
ἐκκαυθεῖς, τῶν γεηρῶν ἀπέστησας, σαυτὸν
καὶ τῆς ἀσκήσεως, πόνοις καὶ τοῖς
παλαίσμασι, προσῆλθες χαίρων πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς φωτοφόρος Θεοτόκε, ὠράθης ἐν
μήτρα σου τὸ πῦρ, Παρθένε τῆς Θεότητος,
ἀφλέκτως εἰσοικήσασα, δι' οὗ ἄρὰν
κατέφλεξας, τῶν πρωτοπλάστων
Πανύμνητε.

Ὡιδὴ Δ' Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἡ ἀνεξιχνίαστος τοῦ Παντουργοῦ, σὲ σοφία
Πάτερ ἀνέδειξε, ὄργανον θεῖον,
μελιφθόγγως ἐνηχοῦν, τῶν μυστηρίων ὅσιε,
τῶν ὑπερφυῶν τὰ ἀπόρρητα.

Θησαυρὸν ἀκένωτόν σου τὰς φωνάς, τὰς
ἐνθέους ἔγνωμεν πάνσοφε, οἱ ἐντροφῶντες,

διὸ σοὶ τὰ ἐκ τῶν σῶν, προσφέρομεν
ἐφύμνια, Πάτερ μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Ἰωάννου ἄπασαι τῶν εὐσεβῶν, αἱ χορεῖαι
δεῦτε ἐν ἄσμασι, καὶ πανευήχοις, ἐν ᾠδαῖς
χαρμονικῶς, τοῦ τῆς Δαμασκοῦ μέλψωμεν,
μνήμην τὴν φαιδρὰν αὐτοῦ σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγέλου ἄσπιλε τοῦ Γαβριήλ, τὴν φωνὴν
τὴν κοσμοχαρμόσυνον, ἐνωτισθεῖσα, τοῦ
Πατρὸς ἐν τῇ γαστρὶ, συνέλαβες
Πανάχραντε, Λόγον εἰς τὸ σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον.

ᾠδὴ Ε' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κοπεῖσαν ἴασατο, τὴν δεξιάν σου ὄσιε, χεῖρα
ἢ Παντάνασσα Παρθένος, αὕτη γὰρ ὄντως,
τὸν θηριώνυμον, ἄνακτα ἐξήλεγξε σφοδρῶς,
καὶ δεινῶς κατεβρόντησε, τὴν αὐτοῦ
φρενοβλάβειαν.

Λειμῶνας ἀπήνθησας, τῶν ἱερῶν θεσπέσιε,
λόγων καὶ τὸν φάρυγγα ἠδύνον, τῶν
εὐσεβούντων μέλι παρέδωκας, Πάτερ
Ἰωάννη καὶ σαφῶς, τοῦ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὰ
ἀπόρρητα πάνσοφε.

Μανίαν θρασύστομον, μακάριε ἀπήμβλυνας,
τῶν ἐκλυττησάντων παναθέσμως, κατὰ τῶν
θείων ἐκτυπωμάτων Χριστοῦ, τοῦ

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Ἦχος Δ'

Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, καὶ ἁγίων πάντων
τε, καὶ Ἄγνης τῆς Θεόπαιδος.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων φθεγξάτωσαν, τῶν θεοπνεύστων
ἄπασαι, γλῶσσαι ἀγαθὴ τὰ μεγαλεῖα, ἃ σοι
ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσαι γὰρ τὴν φύσιν
βουληθεῖς, Κόρην τὴν ἀνθρώπινον, διὰ σοῦ
ἐνηνθρώπησεν.

ᾠδὴ ΣΤ' Τὴν θείαν ταύτην.

Νυγείς τῷ θείῳ ἀοίδιμε, Χριστοῦ τοῦ
Παντοκράτορος ἔρωτι, τῆς ματαιότητος,
πομπὴν θεόφρον κατέλιπες, καὶ τούτῳ
Ἰωάννη κατηκολούθησας.

Ξηρὰν εἰς ἔρημον ὤκησας, Μονῆ τοῦ
θεομάκαρος ὄσιε, Σάββα καὶ ἤνυσας, τὸν τῆς
ἀσκήσεως διάυλον, δαιμόνων τὰ
στρατεύματα τροπώσάμενος.

Οὐσία φύσει Θεότητι, μιᾷ καὶ Βασιλείᾳ
θεόπνευστε, ἐθεολόγησας, Πατέρα Λόγον
σὺν Πνεύματι, τὸ τῆς Τριάδος Πάτερ μέγα
μυστήριον.

Θεοτοκίον.

Ἰῶ τοῦ δράκοντος πάλαι με, Ἄγνη
θανατωθέντα ἐζώωσας, ἐν τῇ νηδύϊ σου, τὸν
ιατρὸν σωματώσασα, παρθενικῶν αἱμάτων
ἐκ σῶν Θεόνυμφε.

Ωιδὴ Ζ' Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πᾶσαν ἔφλεξας, πυρὶ τῶν θείων λόγων σου,
μονοθελήσεως, τὴν ἀκανθώδη σοφέ,
παράνοϊαν ὅθεν σε, Χριστὸς ἠμείψατο, ᾧ
κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥήτωρ ἔνθεος, ἐδείχθης ἱερώτατε, ἀνόμων
στόματα, ἐπιστομίζων σαφῶς, δυνάμει τῆς
χάριτος, τῆς ἐνοικούσης σοι, γνωριζόμενον,
διττὸν ἐν ταῖς θελήσεσι, καὶ ταῖς φύσεσι τὸν
Λόγον.

Συνεξέλαμψε, σοι ὅσιε τοῦ Πνεύματος,
μοῦσα ἢ ἔνθεος, ὁ θεηγόρος Κοσμᾶς.
κοσμήσαντες πάνσοφοι, τὴν Ἐκκλησίαν
Χριστοῦ, ὑμῶν ἄσμασι, καὶ θείοις
μελωδήμασι, καὶ ᾠδαῖς παναρμονίοις.

Θεοτοκίον.

Ὡς Βασίλισσαν, γινώσκοντες Πανάχραντε,
συμπάσης κτίσεως, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ τοῦ
Πατρός, ὁ Λόγος σεσάρκωται, σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον, ἡμῶν ἄπασαν, τῆς σωτηρίας
Δέσποινα, ἀνεθέμεθα ἐλπίδα.

Ωιδὴ Η' Παῖδας ἐναγεῖς.

Τοῦ Παμβασιλέως νῦν τῷ θρόνῳ, χορείαις
σὺν ἀσωμάτοις παριστάμενος, καὶ Ὀσίων
τάγμασι, μέμνησο τρισόλβιε, τῶν
ἀνυμνολογούντων σε, καὶ σοὶ βοώντων

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Ἦχος Δ'

πιστῶς, Ἰωάννη, θεοφόρε πρέσβευε, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ.

Ὑψει ἐν σκηνώμασιν ἁγίων, κατέφθασας
περιῶν ἔτι μακάριε, ἐν ὑλαίῳ σώματι,
ἄσωμάτοις πνεύμασι, παλαιίστραν
ἐνστησάμενος, καὶ νικηφόρος ὀφθείς, τὰ
βραβεῖα, παρὰ τοῦ Δεσπότη σου, ὄντως
Πάτερ ἀξίως ἀπείληφας.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἢ θεορρήμων, σοῦ γλῶσσα
ὡς ἐπ' ἐσχάτων ἐδογμάτισε, σάρκα
ἀνελάβετο, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἴσαις
ταῖς θελήσεσι, καὶ προσκυνεῖσθαι αὐτοῦ, τὴν
Εἰκόνα, Ἰωάννη ἔνδοξε, στόμα γλῶσσα καὶ
νοῦς ἐπουράνια.

Θεοτοκίον.

Νόμων τῶν μητρῶων Κόρη δίχα, τὸν ὄμβρον
τὸν ἐπουράνιον συνέλαβες, καὶ ἀφθόρως
Πάναγνε, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ μετὰ
τόκον ἄφθορος, Παρθένος ἔμεινας,
Θεομητορ, ὅθεν σὲ δοξάζομεν, εἰς αἰῶνας
αἰώνων οἱ δοῦλοί σου.

Ὡιδὴ Θ' Ἄπας γηγενῆς.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Χριστοῦ δουλε γνήσιε,
ἀειμακάριστε, καὶ τρισολβιώτατε, τῆς
Ἐκκλησίας πύργος ὁ ἄσειστος, τῆς εὐσεβείας
πρόμαχε, τῶν ὑμνολόγων τερπνή, Ἰωάννη,

ἀηδῶν ἠδύφθογγος, καὶ πιστῶν ὀρθοδόξων
ἑδραίωμα.

Ψάλλειν σοι χαρᾶ, ὑμνεῖν καὶ γεραίρειν σε,
θέμις μακάριε, τῷ μελισταγεῖ καὶ τερπνῷ,
ἱεροψάλτη τῷ μελωδήσαντι, ἑναρμονίοις
ἄσμασι, μέγα μυστήριον, τοῦ Δεσπότη, τῆς
συγκαταβάσεως, καθ' ἡμᾶς τῆ μορφῆ ὡς
ἠὺδόκησε.

Ὡσπερ τηλαυγῆς, τῷ κόσμῳ ἐξέπεμψας
ἀστήρ θεόπνευστε, Ἰωάννη πάνσοφε, τὰς
λαμπηδόνας τῶν θείων λόγων σου, ἐν
Πνεύματι φθεγγόμενος, Θεὸν προσώποις
τρισί, καὶ Μονάδα, φύσει γνωριζόμενον, καὶ
οὐσία βουλή καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Μέτοχοι τῶν σῶν, χαρίτων γεγόναμεν, οἱ ἐν
τῷ Ὄρει σου, διεκπεραιούμενοι, τὸν βίον
πάντες Θεοχαρίτωτε, καὶ τῷ Υἱῷ σου
πρέσβευε, ἡμᾶς ἐλέους τυχεῖν, ἐν τῇ κρίσει,
ὡς τοῖς πρὶν ἐξήγγειλας, ἐνταυθοῖ τῆ
ἀσκήσει ἐκλάμψαντας.

Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι. Ἦχος δ'.

Τῆς Ἐώας ἐξέλαμψας, ὡς ἀστήρ
παμφαέστατος, καταυγάζων ἅπαντας,
χαριτώννυμε, τῶν ἀρετῶν σου λαμπρότησι,
οἰσίων ὁμότροπε, εὐσεβούντων παιδευτά,
θεολόγων ἐφάμιλλε, ἰσοστάσιε, θεοφόρων

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Ἦχος Δ'

καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὸν Χριστὸν μὴ
διαλείπης, ὑπὲρ ἡμῶν ἰλεούμενος.

Μονοθέλητον ἄνοιαν, συνονθύλευμα
ἄθεσμον, καὶ ληρώδη σύγχυσιν, τὴν τῶν
φύσεων, τὴν ἐναγῆ, ἀρειάνειον, δυσσέβειαν
ἅπαντά τε συλλήβδην τὸν ἔσμον,
γλωσσαλούντων θεόπνευστε,
κατεβρόντησας, τοῖς ἐνθέοις σου λόγοις
Ἰωάννη, καὶ καπνὸν ὡσεὶ τὰς τούτων,
ἐρεσχελείας διέλυσας.

Ἐν ἀσκήσει διέλαμψας, περιῶν ἔτι ὅσιε,
ἐνταυθοῖ καὶ θαύμασι, σὲ ἐδόξασε, Χριστὸς
δί' ὃν καὶ ἠγώνισαι, καὶ γὰρ ἐκκοπέισης σου,
παναθέσμως τῆς χειρός, ἡ Παρθένος
Παντάνασσα, σὲ ἠμείψατο, ἐμφανεία αὐτῆς
καὶ τῆ ἰάσει, μεθ' ἧς πρέσβευε δοθῆναι, τῷ
Ἰησοῦ ἡμῖν ἔλεος.

Γαβριὴλ Παναμώμητε, ἀσπασμόν σοι
ἐφθέγγατο, Κόρη ὁ Ἀρχάγγελος, τὸν
οὐράνιον, Χαῖρε Ἀγγέλων τὸ ἡδυσμα,
ἀνθρώπων τὸ καύχημα, Ἀποστόλων
χαρμονή, Προφητῶν τὸ προάγγελμα, καὶ
ἐδραίωμα, τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων
δόξα, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ ἐν πίστει, ὑμνούντων
Χαῖρε διάσωσμα.